पक्षानिलहतश्चास्य प्राकम्पत स शैलराट् । मुमोच पुष्पवर्षञ्च समागलितपादपः ।
शृङ्गाणि च व्यशीर्य्यन्त गिरेस्तस्य समन्ततः । मणिकाञ्चनचित्राणि शोभयन्ति महागिरिं । १४१०
शाखिनो बहवश्चापि शाखयाऽभिहतास्तया । काञ्चनैः कुसुमैर्भान्ति विद्युवन्त इवाम्बुदाः ।
ते हेमविकचा भूमौ युताः पर्व्वतधातुभिः । व्यराजञ्छाखिनस्तत्र सूर्य्यांशुप्रतिरञ्जिताः ।
ततस्तस्य गिरेः शृङ्गमास्थाय स खगोत्तमः । भक्षयामास गरुडस्तावुभौ गजकच्छपौ ।
तावुभौ भक्षयित्वातु स तार्क्ष्यः कूर्म्मकुञ्जरौ । ततः पर्व्वतकूटाग्रादुत्पपात महाजवः ।
प्रावर्त्तन्ताथ देवानामुत्पाता भयशंसिनः । इन्द्रस्य वज्रं दयितं प्रजज्वाल भयात्ततः । १४१५
सधूमा न्यपतत्सार्चिर्दिवोल्का नभसश्च्युता । तथावसूनां रुद्राणामादित्यानाञ्च सर्व्वशः ।
साध्यानां मरुताञ्चैव ये चान्ये देवतागणाः । स्वं स्वं प्रहरणं तेषां परस्परमुपाद्रवत् ।
अभूतपूर्व्वं संग्रामे तदा देवासुरेऽपि च । ववुर्व्वाताः सनिर्घाताः पेतुरुल्काः सहस्रशः ।
निरभ्रमेव चाकाशं प्रजगर्ज महास्वनं । देवानामपि योदेवः सोऽप्यवर्षत शोणितं ।
मन्युर्म्माल्यानि देवानां नेशुस्तेजांसि चैव हि । उत्पातमेघा रौद्राश्च ववृषुः शोणितं वऊ । १४२०
रजांसि मुकुटान्येषामुत्थितानि व्यधर्षयन् । तत स्त्रासमुद्विग्नः सहदेवैः शतक्रतुः । उत्पातान्दारुणान्पश्यन्नित्युवाच बृहस्पतिं ।
॥ इन्द्रउवाच ॥ किमर्थं भगवन् घोरा उत्पाताः सहसोत्थिताः । नच शत्रुं प्रपश्यामि युधि यो नः प्रधर्षयेत् ।
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ तवापराधाद्देवेन्द्र प्रमादाच्च शतक्रतो । तपसा वालिखिल्यानां महर्षीणां महात्मनां ।
कश्यपस्य मुनेः पुत्रो विनतायाञ्च खेचरः । हर्त्तुं सोममभिप्राप्तो बलवान्कामरूपधृक् ।
समर्थो बलिनां श्रेष्ठो हर्त्तुं सोमं विहङ्गमः । सर्व्वं सम्भावयाम्यस्मिन्नसाध्यमपि साधयेत् । १४२५
॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनं शक्रः प्रोवाचामृतरक्षिणः । महावीर्य्यबलः पक्षी हर्त्तुं सोममिहोद्यतः ।
युष्मान्सम्बोधयाम्येष यथा न स हरेद्बलात् । अतुलं हि बलं तस्य बृहस्पतिरुवाच ह ।
तच्छ्रुत्वा विबुधा वाक्यं विस्मिता यत्नमास्थिताः । परिवार्य्यामृतं तस्थुर्वज्री चेन्द्रः प्रतापवान् ।
धारयन्तो विचित्राणि काञ्चनानि मनस्विनः । कवचानि महार्हाणि वैदूर्य्यविकृतानि च ।
चर्म्माण्यपि च गात्रेषु भानुमन्ति दृढानि च । विविधानि च शस्त्राणि घोररूपाण्यनेकशः । १४३०
शिततीक्ष्णाग्रधाराणि समुद्यम्य सुरोत्तमाः । सविस्फुलिङ्गज्वालानि सधूमानि च सर्व्वशः ।
चक्राणि परिघाश्चैव त्रिशूलानि परश्वधान् । शक्तीश्च विविधास्तीक्ष्णाः करवालांश्च निर्म्मलान् । स्वदेहरूपाण्यादाय गदाश्चोग्र
प्रदर्शनाः ।
तैः शस्त्रैर्भानुमद्भिस्ते दिव्याभरणभूषिताः । भानुमन्तः सुरगणा स्तस्थुर्विगतकल्मषाः ।
अनुपमबलवीर्य्यतेजसो धृतमनसः परिरक्षणेऽमृतस्य । असुरपुरविदारणाः सुरा ज्वलनसमिद्भवपुःप्रकाशिनः ।
इति समरवरं सुराःस्थितास्ते परिघसहस्रशतैः समाकुलं । विगलितमिव चाम्बरान्तरं तपनमरीचिविकाशितं बभासे । १४३५
इत्यादिपर्व्वणि सौपर्णे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥